

[Jørgen Jørgensen.]

Side af Sagen; men det nærer jeg fuldkommen Tillid til, at de vil gøre. Jeg kan derfor ikke rigtig forstaa, med hvilken Grund der skulde gøres Forsøg paa at rejse en Diskussion om dette, men det skal jeg altsaa ganske lade ligge. Vi faar maa-ske Tid til at drøfte det en anden Gang.

Dernæst vil jeg gerne stille et Par enkelte Spørgsmaal til den højtærede Socialminister. For det første angaaende Valget af de tre Medlemmer til Udvalget. Jeg vil gerne som Sogneraadsformand have en Erklæring om, at det ikke er Mistillid til Sogneraadens Evner, man giver Udtryk for, naar man ikke vilde følge den Tanke, der blev fremsat fra Venstres og vor Side i Marts Maaned, at Sogneraadene skulde vælge de to Medlemmer. Jeg tror, jeg har Lov til at sige, at Sogneraadene er den mindst politisk indstillede Forsamling, vi overhovedet har i Landet, og vi er ogsaa belastet med lige saa megen sund Fornuft, som der findes selv i de meget finere kommunale Forsamlinger, saa jeg tror udmærket, man kunde have ladet os klare den. Dertil kommer endvidere, at Hvervet skal være frivilligt, hvad jeg ikke mener det burde være. Jeg skal dog ikke stille Forslag om Ændringer eller Udvalgsbehandling, men nu kan den højtærede Socialminister og jeg jo gøre vore Erfaringer om, hvorvidt det overhovedet lader sig gøre at faa de rigtige Folk til at gøre dette Arbejde frivilligt. Jeg vil blot antyde, at hvis man skulde vælge Snefogder paa den Maade, at det skulde være et frivilligt Hverv, vilde det blive meget svært efter en Vinter som den, vi lige har haft. Dette kan ogsaa blive et Arbejde, der medfører visse Ubehageligheder, men navnlig bliver det efter de Erfaringer, jeg har paa mange andre Omraader, meget, meget svært for de to Mennesker, der nu skal vælge Formanden, at blive enige herom. Dernæst skal man spørge den paagældende Mand, om han vil, og saa svarer han højst sandsynligt nej, for det bliver i Regelen en Mand, som har nok at gøre i Forvejen. Kan de ikke blive enige, skal de til Amtmanden, og saa skal han til at spørge, om den Mand, han nu vil vælge, vil modtage Hvervet eller ikke. Men ogsaa dette skal jeg nu lade ligge hen, til Erfaringerne giver Rum for den rigtige Antagelse, og det skulde glæde mig, om den højtærede Socialminister for en Gangs Skyld fik Ret, men jeg tror det ikke. Jeg mener,

det burde have været et borgerligt Ombud som saa meget andet.

I vort Ændringsforslag af 28. Marts var der en Linie, som vi lagde megen Vægt paa, og hvorefter det ogsaa skulde høre til Udvalgets Opgaver at give Arbejdsanvisningskontoret Oplysning om, hvad der i øvrigt er Udvalget bekendt om Arbejdsforholdene i Kommunen. Det var i alt Fald fra min Side tænkt som en Beskyttelse mod de Beskyldninger, der ofte rettes mod saavel Arbejdsgivere som Arbejdere for, at man samtidig tillader Kontrol og Arbejde. Dette har man ladet falde ud, og jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Socialminister, om det skyldes, at man ikke vil have det ind under Arbejdsomraadet, eller det er sket ved en Tilfældighed. Er det sidste Tilfældet, kan det jo rettes ved det Cirkulære, som maa formodes at komme. Som Sogneraadsformand kan jeg sige, at vi i Virkeligheden lægger meget mere Vægt paa, hvad der staar i Cirkulærene, end hvad der staar i Lovene — dette være sagt med al skyldig Respekt for den lovgivende Forsamling og Regeringen. Mange Gange læser vi kun Cirkulærene, og saa retter vi os efter dem, og hvis man derfor mener, at dette hører ind under Udvalgenes Opgaver, nærer jeg ingen Tvivl om, at det kan lade sig gøre at tage det med.

Jeg har ikke noget imod det, der staar i § 4, Stk. 2, idet jeg ikke regner med, at der ligger noget principielt begravet i det. Der staar, at Udvalgene skal „søge udvirket Beskæftigelse for arbejdsløse, navnlig hos Landbrugere, hvis Økonomi og Bedriftsforhold indebærer Mulighed for Antagelse af yderligere Arbejdskraft“. Jeg kan ikke se, at der vil ske andet end det ganske naturlige, at man, hvis en Mand henvender sig om Arbejde og man har en Formodning om, at der hos en Arbejdsgiver skulde være Brug for Folk i den nærmeste Fremtid, henvender sig til den paagældende og siger: Hør, var det ikke muligt, at du allerede nu kunde tage denne Mand? Jeg har ikke noget imod, at der skabes Mulighed for det, og jeg gaar, som sagt, ud fra, at der ikke deri ligger noget som helst principielt med Hensyn til den videre Udvikling af dette Forhold. Jeg vil dog gerne bede den højtærede Socialminister om en Udtalelse i saa Henseende.

Gudiksen: Det Lovforslag, der her foreligger om Arbejdsanvisningskontorer i samtlige Landkommuner og Bykommuner,